

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 75Ek/1026/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122283561
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122283561.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BL Finance, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 44 307 683, v konaní zastúp.: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti povinnému: Y. E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X/X, XXX XX L. Q., o vymoženie 488,06 Eur s príslušenstvom a trovami exekúcie, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Dušanom Cirbesom, so sídlom exekútorského úradu Svätoplukova 36, 979 01 Rimavská Sobota, pod sp. zn. 19EX 332/22, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/1026/2022 zo dňa 3. novembra 2022, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75Ek/1026/2022 zo dňa 3. novembra 2022 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie doručeného súdu dňa 31.03.2022 sa začalo proti povinnej exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej exekučným titulom, ktorým je rozsudok Okresného súdu Lučenec sp. zn. 14Cb 91/2006, vydaný dňa 29.05.2006, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 06.07.2006 a vykonateľnosť dňa 10.07.2006 (ďalej len „exekučný titul“). Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie v súlade so zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o doplnení niektorých zákonov, keď pôvodne bola „stará exekúcia“ vedená súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hermanovským a následne JUDr. Dagmar Kováčovou, pričom táto exekúcia bola v zmysle vyššie označeného zákona Uznesením Okresného súdu Lučenec sp.zn. 6Er/363/2008 z 08.02.2022 zastavená. V prejednávanej veci sa teda jedná o tzv. repodaj starej exekúcie, ktorý pripúšťa zákon č. 233/2019 Z.z..

2. Dňa 03.11.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 75Ek/1026/2022, ktorým zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že z obsahu spisu a vyjadrení oprávneného a tiež súdneho exekútora vyplynulo, že platby vykonané zo strany povinnej v dňoch 03.06.2010 - 200 Eur, 30.06.2010 - 200 Eur a 28.03.2011 - 190 Eur boli zaevidované ešte v rámci tzv. starej exekúcie, avšak s prihliadnutím na ďalšie okolnosti neboli spôsobilé privodiť zastavenie exekúcie. Tieto platby totiž pôvodný súdny exekútor JUDr. Hermanovský v starej exekúcii započítal v rozsahu 500 Eur na trovy exekúcie a vo zvyšnej časti 90 Eur ich započítal na úhradu pohľadávky oprávneného. Totiž v období, kedy povinná tieto platby vykonala, zákon neurčoval súdnemu exekútorovi obmedzenie pri započítaní vymožených finančných prostriedkov tak, ako je tomu teraz po veľkej novele Exekučného poriadku od 01.04.2017, kde ustanovenie § 60 Exekučného poriadku v odseku 2 určuje súdnemu exekútorovi, že z prijatého plnenia môže byť na trovy exekútora použitých najviac 24 %. Súdny exekútor teda pri započítavaní vymožených finančných prostriedkov počas starej exekúcie neporušil žiadny v tom čase platný a účinný právny predpis. Suma vo výške 90 Eur (z prijatých 590 Eur) bola teda

započítaná na pohľadávku oprávneného, preto poverený súdny exekútor Upovedomením o zastavení exekúcie zo dňa 01.06.2022 exekúciu v časti istiny vo výške 90 Eur zastavil. Pokiaľ išlo o žiadosť povinnej o preskúmanie exekučného titulu z dôvodu neprimeraných úrokov z omeškania, vyšší súdny úradník uviedol, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý ho vydal. Exekučný súd nedisponuje právomocou rušiť či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a nemôže naprávať prípadné chyby a nedostatky exekučného titulu. Navyše, v tomto exekučnom konaní je exekučným titulom rozsudok vydaný samosudcom a preto exekučný súd nemá kompetenciu na jeho preskúmanie. Pri rozhodovaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie teda vyšší súdny úradník nezistil žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom tu neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu. S poukazom na uvedené považoval podaný návrh na zastavenie exekúcie za nedôvodný a v celom rozsahu ho zamietol.

3. Proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnej doručené dňa 09.11.2022 podala povinná sťažnosť, ktorá bola podaná na poštovú prepravu dňa 24.11.2022, súdu doručená dňa 25.11.2022. Súd preto konštatuje, že sťažnosť bola podaná včas. V podanej sťažnosti povinná namietla, že súd rozhodol o jej návrhu len na základe sprostredkovaných informácií od oprávneného a súdneho exekútora, bez zadováženia si celého listinného spisu súdneho exekútora ešte z pôvodnej starej exekúcie. Jedine tak by sa dali relevantným spôsobom verifikovať predložené tvrdenia o vykonaných úhradách a správnym spôsobom započítať tieto sumy k celkovej vymáhanej pohľadávke oprávneného. Podľa názoru povinnej nie je prijateľné, aby súd právnu argumentáciu nepodložil ustanovením právneho predpisu, ktorý bol účinný v čase úhrad. Inak povedané, naďalej existujú dôvody na preskúmanie postupu pôvodného súdneho exekútora, ktorý porušil ustanovenia vtedy platného právneho predpisu a nepostupoval v súlade so zákonom, čím došlo k navýšeniu úrokov. Toto konanie súdneho exekútora považuje povinná za neakceptovateľné a jedine exekučný súd v tomto štádiu môže vzniknutú situáciu sanovať. Je neprijateľné, aby pôvodný súdny exekútor zadržal túto platbu, nesprávne ju započítal a týmto spôsobom umelo navýšil celkovo vymáhanú sumu. Podľa názoru povinnej malo dôjsť najprv k započítaniu na istinu a až následne na ďalšie nároky v celom rozsahu 590 Eur, čím by nedochádzalo k ďalšiemu úročeniu. Konanie pôvodného súdneho exekútora bolo nezákonné a svojvoľné. V tomto prípade sa jedná o vymoženú sumu 578,06 Eur, kde má povinná za to, že istina pohľadávky bola uhradená v roku 2010, a preto vymáhanie celkovej sumy 6.007,51 Eur (s poukazom na exekučný príkaz EX 358/08 vydaný dňa 10.04.2014) je nezákonné a v príkrom rozpore s dobrými mravmi v zmysle Občianskeho zákonníka. Povinnej nie je zrejmé, k akému započítaniu vôbec prišlo a prečo sa toto započítanie objavilo až v roku 2022 a tiež z akého dôvodu bola Upovedomením o zastavení starej exekúcie do časti zastavená exekúcia vo výške 90,00 Eur až dňa 01.06.2022, keď k platbe došlo 20.04.2011. Domnieva sa, že po opätovnom prehodnotení všetkých uvádzaných tvrdení a posúdení predložených dôkazov v návrhu na zastavenie a riadnom zabezpečení tvrdení o vedení a započítaní celej sumy 590 Eur bude musieť exekučný súd zastaviť exekúciu v celom rozsahu, resp. určite v časti celej istiny a vo zvyšku z dôvodu neprimeranosti. Povinná v sťažnosti napokon žiadala, aby súd preskúmal exekučný titul a primeranosť úrokov z omeškania aj vo vzťahu k započítaniu úhrady, nakoľko suma 6.007,51 Eur + trovy exekúcie je neprimerane vysoká, a to aj z pohľadu dĺžky trvania konania.

4. Súdu bolo vo veci zaslané aj vyjadrenie oprávneného, ktorý uviedol, že sťažnosť povinnej bez novej argumentácie pokladá za neodôvodnenú a účelovo podanú. Oprávnený je toho názoru, že povinná sa opakovanými podaniami snaží predmetnému exekučnému konaniu vyhnúť. Žiadne nové tvrdenia a argumenty, ako tie o ktorých súd už rozhodol, povinná v podanej sťažnosti neuviedla, preto žiadal podanú sťažnosť ako neopodstatnenú a nedôvodnú zamietnuť. Poznamenal tiež, že povinná mala dostatok času na to, aby predmetnú pohľadávku v celosti uhradila, čím sa mohla vyhnúť samotnému exekučnému konaniu a navýšovaniu dlžnej sumy.

5. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej ako „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

10. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

11. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

12. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

14. Podľa § 559 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení, splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

15. Sudca po preskúmaní napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka dospel k záveru, že skutkový stav veci bol zistený správne, z takto zisteného skutkového stavu bol vyvodený správny právny záver, ktorý bol náležitým spôsobom odôvodnený. Aj keď sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v sťažnosťou napadnutom uznesení a podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nemusí rozhodnutie obsahovať odôvodnenie, na zdôraznenie správnosti uvádza dôvody, pre ktoré nie je možné exekúciu na základe návrhu povinnej zastaviť, reagujúc predovšetkým na dôvody uvedené v sťažnosti, pričom v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie sťažnosťou napadnutého uznesenia.

16. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka súd prvej inštancie nad rámec dopĺňa, že zákonom č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“) dal zákonodarca možnosť oprávnenému aj v prípade, že dôjde k zastaveniu starej exekúcie, domáhať sa od povinného vymožená pohľadávky, a to prostredníctvom opätovného návrhu. Preto oprávnený môže podať opätovný návrh na vykonanie exekúcie, pokiaľ bolo predchádzajúce exekučné konanie ukončené jedným zo spôsobov stanovených v ZoUNEK-u a nebola vymožená pohľadávka oprávneného, pričom § 9 ods. 2 ZoUNEK zároveň uvádza, že pohľadávka oprávneného vymáhaná v starej exekúcii sa po skončení exekučného konania nepremičí skôr ako ubehne rok.

17. Exekučným titulom v predmetnej exekúcii je podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 14Cb/91/2006 zo dňa 29.05.2006, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti na peňažné plnenie, ktoré sa skladalo z istiny vo výške 17.758,20 Sk (578,06 Eur), úrokov z omeškania a trov konania v celkovej výške 8.130 Sk (269,87 Eur). Uvedený peňažný nárok mala žalovaná (povinná v tomto konaní) uhradiť do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa

06.07.2006. Z vyznačenej doložky vykonateľnosti vyplýva, že rozhodnutie sa stalo vykonateľným dňa 10.07.2006. Sudca prvej inštancie na tomto mieste uvádza, že vykonateľnosť je vlastnosť rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútenosti zákonnými prostriedkami. Povinná z exekučného titulu tým, že nezaplatila uloženú povinnosť riadne a včas, mohla byť exekvovaná už od tohto momentu.

18. Po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie a ďalších podaní v spise mal súd preukázané, že tento bol podaný v zákonnej 15-dňovej lehote, čo spôsobilo, že návrh na zastavenie exekúcie má voči povinnej odkladný účinok. Následne exekučný súd pristúpil k preskúmaniu oprávnenosti a dôvodnosti začatia exekúcie ku dňu začatia exekučného konania, t.j. k momentu podania návrhu na vykonanie exekúcie. V konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie exekučný súd skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od vykonania exekúcie z dôvodov taxatívne ustanovených v zákone. Konanie o návrhu povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd návrhu vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností. Pod okolnosťami, ktoré spôsobujú zánik vymáhaného nároku, je potrebné rozumieť rôzne právne skutočnosti upravené v hmotnoprávných predpisoch, ktorých právnym následkom je zánik práva priznaného exekučným titulom. Najčastejšou právnou skutočnosťou je zánik práva jeho splnením. Musí však ísť o splnenie dlhu, ktoré nastalo po vydaní exekučného titulu a mimo rámca vykonávania exekúcie, to znamená ešte pred podaním prvého návrhu na vykonanie exekúcie. Ak dôjde k splneniu po podaní návrhu na vykonanie exekúcie, nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku. Zastavenie exekúcie z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, umožňuje súdu zastaviť exekúciu, ak k splneniu vymáhanej pohľadávky a aj jej príslušenstva došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania, nakoľko plnenie povinnosti (hoci aj na účet oprávneného) po začatí exekučného konania spôsobuje ukončenie exekúcie zo strany súdneho exekútora, a to buď čiastočne alebo v celosti.

19. V posudzovanej veci súd preskúmal tvrdenia povinnej uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, avšak mal preukázané, že predmetné exekučné konanie sa začalo dôvodne na základe vykonateľného exekučného titulu - vyššie špecifikovaného rozsudku Okresného súdu Lučenec. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je ním v tomto štádiu viazaný. Súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, v ktorom sa uvádza, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok. Nakoľko návrh na vykonanie exekúcie bol pôvodne v starej exekúcii podaný dňa 15.04.2008, časť dlhu povinnej vo výške 200 Eur + 200 Eur + 190 bola uhradená až následne v dňoch 03.06.2010, 30.06.2010 a 31.03.2011, teda až po začatí exekúcie. Je však potrebné si uvedomiť, že len úplné splnenie je dôvodom zániku práva a nadväzuje na to aj dôvodom na zastavenie exekúcie len vtedy, ak k plneniu došlo ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie. V opačnom prípade, teda ak povinná osoba plnila v prospech oprávneného po začatí exekučného konania, pôjde vždy o vymoženie pohľadávky v rámci exekúcie, či už o čiastočné alebo úplné. V danom prípade ide o čiastočné vymoženie pohľadávky nakoľko bola uhradená povinnou len istina, resp. po započítaní prednostne na trovy exekúcie len časť istiny. Povinná mala v zmysle exekučného titulu zaplatiť oprávnenému ešte úroky z omeškania a trovy konania, pričom výška trov exekúcie sa určuje podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia Exekučného poriadku.

20. Súd prvej inštancie si pred vydaním rozhodnutia v sťažnostnom konaní vyžiadal k nahliadnutiu exekútorový spis EX 358/08 v spojení s EX 5464/2018 zo starej exekúcie vedenej pôvodne JUDr. Hermanovským a neskôr JUDr. Dagmar Kováčovou, a taktiež si vyžiadal exekútorový spis z aktuálne prebiehajúcej exekúcie sp.zn. 19EX 332/22 od JUDr. Cirbesa, za účelom overenia skutočností tvrdených povinnou v podanom návrhu na zastavenie exekúcie a v sťažnosti. Po preštudovaní obsahu celého

spisového materiálu dospel aj súd prvej inštancie k právnomu záveru, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, nakoľko povinná nepreukázala súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pričom súd ani ex offo nenašiel žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie.

21. Súd uvádza, že dôvod na zastavenie exekúcie pre splnenie judikovanej pohľadávky je daný iba vtedy, ak k plneniu došlo v čase od vzniku exekučného titulu do začatia exekučného konania. Plnenie po začatí exekučného konania totižto spôsobuje ukončenie exekúcie ipso facto, pričom exekučný súd z tohto dôvodu uznesenie o zastavení exekúcie (o čiastočnom zastavení exekúcie) nevydáva. Ak povinný splní celú vymáhanú pohľadávku po začatí exekučného konania a táto skutočnosť je preukázaná až v exekúcii, súdny exekútor vydá upovedomenie o ukončení exekúcie. Ak povinný splní po začatí exekučného konania časť vymáhanej pohľadávky, znižuje sa týmto plnením aktuálna výška vymáhaného nároku. Nakoľko povinná plnila časť sumy priznanej exekučným titulom až po začatí exekúcie, také plnenie nebolo dôvodom zastavenia exekúcie súdom, ale považuje sa za plnenie v rámci exekučného konania (výkon exekúcie), za ktoré patrí súdnemu exekútorovi odmena (§ 61f ods. 1 v spojení s § 199c ods. 4 Exekučného poriadku). Z tohto dôvodu nemôžu tvrdenia povinnej o plnení vymáhaného nároku po začatí exekúcie ako dôvod zastavenia exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku <aspi://module='ASPI'&link='233/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> obstať, ale sú dôvodom vydania upovedomenia o ukončení exekúcie súdnym exekútorom za podmienky, že povinný splní i trovy exekúcie (trovy oprávneného a súdneho exekútora).

22. Je potrebné prisvedčiť odôvodneniu uznesenia vyššieho súdneho úradníka v tom zmysle, že pokiaľ pôvodný súdny exekútor v starej exekúcii započítal prijaté plnenia od povinnej prioritne na trovy exekúcie a až vo zvyšku na istinu pohľadávky oprávneného, neporušil žiadny v tom čase platný a účinný právny predpis. Exekučný poriadok totiž až do prijatia novely č. 2/2017 Z.z. účinnej od 01.04.2017 neobsahoval žiadne zákonné ustanovenie, ktoré by súdnemu exekútorovi ukladalo povinnosť dodržať určitý presne stanovený postup pri uspokojovaní vymáhaných nárokov. Tak ako mal možnosť započítať prijaté plnenie prioritne na svoje trovy, tak isto ich mohol započítať napr. na príslušenstvo pohľadávky tvoriace úroky z omeškania. V rámci vykonávania exekúcie sa nepoužijú ustanovenia § 566 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, teda že by uhradené sumy mali byť v prvom rade započítané na istinu pohľadávky oprávneného. Zákonný rámec priority uspokojovania vymáhaných nárokov pre postup súdneho exekútora stanovila až vyššie uvedená novela Exekučného poriadku, pričom prijaté ustanovenia § 60 bolo možné aplikovať až od momentu účinnosti tohto zákona, t.j. od 01.04.2017.

23. Podľa § 60 ods. 1 Exekučného poriadku, plnenia prijaté alebo vymožené z majetku povinného sa na úhradu vymáhanej povinnosti použijú v tomto poradí: a) trovy exekútora, a to vrátane prísluňajúcej dane z pridanej hodnoty, b) istina vymáhanej pohľadávky, c) príslušenstvo vymáhanej pohľadávky priznané exekučným titulom, d) trovy oprávneného.

24. Podľa § 60 ods. 2 Exekučného poriadku, z prijatého plnenia sa na nárok podľa odseku 1 písm. a) použije vždy najviac 24 % plnenia, zvyšok prijatého plnenia sa použije na nárok podľa odseku 1 písm. b); na nárok podľa odseku 1 písm. c) a d) sa prijaté plnenia použijú až po zániku pohľadávky podľa odseku 1 písm. b). Ak niektorý z nárokov podľa odseku 1 už skôr zanikol, použije sa prijaté plnenie v pomere podľa predchádzajúcej vety na nároky, ktoré v čase prijatia plnenia nie sú uspokojené. Ak nie je možné uplatniť pomer podľa prvej vety z dôvodu, že ostatné nároky zanikli, použije sa celé prijaté plnenie na v poradí posledný neuspokojený nárok, a to až do okamihu jeho zániku.

25. Z obsahu pripojených exekútorských spisov vyplýva, že z celkových úhrad povinnej bolo na uspokojenie pohľadávky oprávneného použitých 90 Eur, pričom vo vzťahu k tejto sume vydal súdny exekútor aj Upovedomenie o čiastočnom zastavení exekúcie. Povinná v prípade, ak sa chcela vyhnúť exekučnému konaniu a následnej exekúcii, mohla pohľadávku oprávneného zaplatiť skôr, než niekoľko rokov po právoplatnosti vydaného exekučného titulu a po začatí exekúcie. Súd musí na tomto mieste opakovane konštatovať, že v prípade plnenia počas už prebiehajúcej exekúcie ide o plnenie, ktoré nezohľadňuje súd, ale zohľadňuje ho poverený súdny exekútor pri vymáhaní pohľadávky oprávneného. Ak teda povinný plní v prospech oprávneného po začatí exekúcie, pôjde vždy o vymoženie, resp. prijatie plnenia v rámci exekúcie, čím sa exekúcia (jej časť) bez ďalšieho končí a žiadne rozhodnutie súd nevydáva. Skutočnosť, či aktuálna výška vymáhaného nároku zohľadňuje úhradu povinného, je preukázateľná najmä z evidencie vedenej súdnym exekútorom, prípadne z potvrdenia súdneho exekútora o splnení dlhu (alebo jeho časti), ktoré je exekútor na požiadanie povinného povinný vystaviť

(§ 29 ods. 11 Exekučného poriadku). Je teda zrejme, že plnenia smerujúce k úhrade dlhu zo dňa 03.06.2010, 30.06.2010 a 31.03.2011, na ktoré poukazuje povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie a ktoré potvrdil aj súdny exekútor, zohľadňuje súdny exekútor, pričom až v prípade, ak dôjde k úplnému vymoženiu pohľadávky oprávneného (nielen istiny, ale aj príslušenstva a trov exekúcie), bude exekúcia zastavená resp. ukončená. Keďže povinná plnila až po začatí exekúcie, nie je tu dôvod, pre ktorý by mal súd prebiehajúcu exekúciu zastaviť, a preto aj súd prvej inštancie, rovnako ako predtým vyšší súdny úradník, vyhodnotil návrh povinnej na zastavenie exekúcie ako nedôvodný.

26. Čo sa týka žiadosti povinnej na preskúmanie neprimeranosti priznaných úrokov z omeškania, súd prvej inštancie v tomto smere poukazuje aj na odôvodnenie uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom, a konštatuje, že právoplatné a vykonateľné rozhodnutie vydané všeobecným súdom je záväzné, nezmeniteľné a vynúiteľné. Priamym dôsledkom vymenovaných účinkov rozhodnutia, ktoré je súčasne exekučným titulom je, že ho v rámci prebiehajúceho exekučného konania už nie je možné exekučným súdom preskúmať z hľadiska jeho vecnej správnosti a nemožno ho meniť ani zrušovať, nakoľko tieto úkony prislúchajú len súdu vyššej inštancie, ktorý rozhoduje o opravných (či už riadnych alebo mimoriadnych) prostriedkoch proti nemu. Rozsah preskúmania rozhodnutia tvoriaceho exekučný titul exekučným súdom sa obmedzuje len na to, či exekučný titul vydal orgán oprávnený na jeho vydanie, či sú splnené podmienky formálnej a materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu a či sú účastníci exekučného konania nositeľmi vymáhaných práv a povinností, čo exekučný súd robí už v štádiu pred udelením poverenia súdnemu exekútorovi, ktoré je predpokladom pre začatie vykonávania exekúcie. Rovnako v prípade podania návrhu na zastavenie exekúcie zo strany povinného môže exekučný súd preskúmať len okolnosti predpokladané zákonom (§ 61k ods. 1 Exekučného poriadku), ktorými sú okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, dôvody týkajúce sa neprípustnosti uznania alebo výkonu cudzieho exekučného titulu a iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

27. Je teda možné konštatovať, že oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie oprávnene, nakoľko splnil zákonom požadované požiadavky pre začatie exekučného konania a svojho nároku sa domáha na základe spôsobilého exekučného titulu. V čase začatia exekúcie existoval nárok oprávneného voči povinnej vyplývajúci z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia a keďže povinná si povinnosť ním uloženú dobrovoľne v zostávajúcej časti nespĺnila, exekúcia je vedená v zostávajúcej časti oprávnene.

28. Súd v tomto smere dodáva, že za skutkového stavu, keď oprávnený disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, exekučný súd nemôže oprávnenému odoprieť právo domáhať sa súdnej ochrany pri výkone priznaného práva. Oprávnený si v exekučnom konaní iba uplatňuje právo priznané mu vykonateľným exekučným titulom, ktoré nebolo povinným splnené dobrovoľne, t.j. realizuje svoje právo. Nekoná v rozpore s právom.

29. Na záver súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. Rovnako ustálená judikatúra ESLP nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

30. S poukazom na uvedené súd má za to, že vyšší súdny úradník postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v danej veci zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie z dôvodu, že povinná nepreukázala dôvody na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 75EK/1026/2022 zo dňa 3. novembra 2022 ako nedôvodnú zamietol.

31. Strany si náhradu trov v sťažnostnom konaní neuplatnili. Súd je toho názoru, že nakoľko exekučné konanie je zásadne konaním návrhovým a ako také je ovládané dispozičnou zásadou, je výlučne v

dispozícii strán, aký nárok si voči druhej strane uplatnia a aký nie. Súd tak nie je oprávnený a zároveň povinný (ex offa) rozhodovať o takom nároku strán, ktorý nebol v exekučnom konaní ani len uplatnený. Keďže si strany nenavrhlí, aby súd v rámci konania o sťažnosti rozhodoval o trovách exekúcie, súd o tom nerozhodoval.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici, dňa 7. septembra 2023

JUDr. Katarína Zdechovanová
sudkyňa